Amb interessos als dos bàndols

Diego Rangel, que ha jugat als dos equips, és el representant de cinc jugadors del Girona i tres del Llagostera
“Dels quinze clubs que he jugat, és el que m'ha marcat més”, afirma

Diego Rangel (Almendralejo, Badajoz, 23-6-1978) ha estat un autèntic rodamón. Quan era futbolista (una tretzena de clubs, des de l'Extremadura fins al Llagostera, passant pel Real Madrid, el Valladolid, el Don Benito, el Logroñés, el Mèrida, el Palamós, el Pájara Playas, el Figueres, l'Osca, el Girona i l'Atlético Lorquí) i també en el vessant de representant (dissabte veurà a Palamós el Llagostera-Girona i diumenge tindrà sessió contínua a Lisboa: Benfica-União Madeira i Belenenses-Porto). Va penjar les botes precisament al club d'Isabel Tarragó i d'Oriol Alsina fa quatre anys. “I si arribo a saber que això de la representació m'aniria tan bé, ho hauria fet abans”, afirma l'exdefensa, de 37 anys, que forma part de l'agència de representació JV Sports al costat de Joaquín Vigueras i Leo Bermejo. I Eric Depolo, que és qui dirigeix el despatx que l'empresa té a Londres.

“Al Llagosterano se'l pot donar per mort. Li he vist fer coses que no he vist fer a cap més equip”, assegura

Entre el Girona i el Llagostera, Rangel té vuit futbolistes representats. Al costat blanc-i-vermell, Granell, Aday (recentment renovats), Alcalá (pel qual el Girona va pagar 180.000 euros al Llagostera), Coris i Marcelo. Al costat blaugrana, Tito, Aimar i Álex Cruz. Possiblement per no ferir sensibilitats, no vol prendre partit en el duel de dissabte: “Tinc clients a cada bàndol”, fa broma. “No tinc ni idea de com anirà el partit i l'únic que intueixo és que serà molt igualat. El Llagostera té molta necessitat i és molt fort com a local. I que ningú no el doni per mort abans d'hora, perquè estic convençut que tindrà possibilitats de salvar-se fins al final de lliga. A aquest equip li he vist coses que no he vist fer a cap més equip.” El Girona té l'avantatge de la tranquil·litat: “Ha sortit de baix, ha agafat la bona dinàmica i té una plantilla completíssima, millor que la de la temporada passada”, assegura.

De la seva etapa com a futbolista, no hi ha dubte que posant en una balança el que va fer al Girona i el que va fer al Llagostera, per a Diego Rangel va ser molt més productiva l'etapa a Montilivi. “No només comparant-ho amb el Llagostera, sinó amb tots els clubs on he estat. El Girona és l'equip que més m'ha marcat esportivament. I aquesta terra, també sentimentalment. La meva xicota és de Girona i aquí m'he quedat a viure.” Diego Rangel va viure l'any del títol de segona B i de l'ascens a segona A: “Veure Montilivi passar de 400 o 600 persones en la lliga als més d'11.000 del dia del Ceuta va ser impressionant. I pujar a la LFP, una emoció indescriptible.” També hi va debutar a segona A, on va estar un curs i mig. “Amb 18 anys havia debutat a primera [Extremadura], però a segona A no havia jugat mai. Va ser un bon primer any, però el segon no tant. Me'n vaig anar al desembre a l'Atlético Lorquí”, recorda. Rangel admet que ha tingut molts entrenadors que l'han marcat. “Però cap com Agné. Ho té tot. Tàctica, tècnica, motivació, futbol d'atac... El més complet que he vist.”

Al Llagostera no va jugar tant (Vallho era la nineta dels ulls d'Alsina i entre ell i Òscar Álvarez es disputaven l'altre lloc a l'eix). “Era un club molt familiar i entranyable. I ho continua sent ara que està a l'elit. Esportivament, vaig tenir anys millors.” I sobre el gir institucional que ha fet el Girona, és molt optimista: “És un club seriós i estructurat. Fa molt bona pinta.”

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 24-02-2016 Pàgina 6

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/944256-amb-interessos-als-dos-bandols.html